

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Arnaut Svetlana XXXXX, născută la ***XXXXX***.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.12.2017 – 06.09.2019;

Instanța de apel: 26.09.2019 – 26.11.2019;

Instanța de recurs: 14.02.2020 – 16.09.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Comrat (sediul Central) din 06 septembrie 2019, inculpata Arnaut Svetlana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei), fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea în penitenciar pentru femei.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpata Arnaut Svetlana în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2038 lei, în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpata Arnaut Svetlana, la data de 12 mai 2017, în perioada de timp de la ora 12 până la ora 19 (ora exactă nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale), aflându-se în camera de baie a casei situate pe str. XXXXX, 21, mun. Comrat, a născut un copil viu de sex masculin, pe care cu scopul de-al omorî intenționat, cu premeditare, conștientizând starea de neputință evidentă a minorului, l-a înfășurat într-o pelincă și l-a dus într-o remorcă de gunoi, care se afla înaintea casei mai sus indicate.

Inculpata Arnaut Svetlana nu și-a putut duce până la capăt intenția de a lipsi copilul de viață, deoarece minorul a fost găsit și instalat în IMSP SR Comrat.

Acțiunile inculpatei Arnaut Svetlana au fost încadrate în baza art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, *tentativă de omor intenționat, săvârșit cu premeditare, și profitând de starea de neputință evidentă a victimei, care se datorează altor factori.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea respingerii solicitării acuzării cu privire la încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2038 lei și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cererii.

În susținerea apelului acuzatorul de stat a menționat, că din prevederile art. 227 alin. (1), (2), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă că cheltuielile judiciare urmează să fie suportate de către condamnat.

Totodată, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile, inclusiv cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Astfel, în opinia acuzării, dacă persoana intenționat a săvârșit fapta prejudiciabilă (infracțiunea), atunci pe lângă pedeapsa penală aceasta trebuie să suporte toate cheltuielile financiare, legate de cercetarea infracțiunii, comise de către aceasta. Doar în cazul imposibilității achitării cheltuielilor judiciare din partea persoanei condamnate, cheltuielile pot fi achitate din contul mijloacelor bugetului de stat.

4. Avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatei Arnaut Svetlana a depus cerere de apel, prin care solicită casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatei să fie recalificate în baza art. 163 alin. (1) Cod penal cu încetarea procesului penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în baza art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

În argumentarea apelului apărarea a invocat dezacordul cu soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatei Arnaut Svetlana în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal și pedepsei stabilite în baza acestei legi.

Menționează apărarea că învinuirea este neclară, deoarece organul de urmărire penală nu a indicat care anume acțiuni, săvârșite de către inculpată la data de 12 mai 2017, au fost îndreptate spre lipsirea de viață a copilului.

Astfel, consideră că acțiunile inculpatei urmau a fi încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață.

Evidențiază apărarea, că din declarațiile martorilor Dolapciu Elena, Arnaut Mihail, Arnaut Anna, Arnaut Maria, Gheorghiev Ivan, Coinac Ivan, precum și din declarațiile inculpatei rezultă, că aceasta nu avea intenția să omoare copilul, aceasta spera că trecătorii vor auzi plânsul acestuia și-l vor lua. Vremea în acea zi era caldă, de vară, nu erau precipitații și vânt. Copilul era cu fața descoperită.

Avocatul indică faptul că, declarațiile făcute de către inculpată în întregime sunt confirmate de rezultatele examinării la fața locului, și anume a remorcii, parcată pe str. XXXXX, mun. Comrat.

În opinia apărării, din analiza probelor se confirmă faptul că în cazul dat ilegală este acțiunea persoanei, care constă în neîndeplinirea de către aceasta a obligației de acordare a ajutorului persoanei, care din careva motive s-a aflat într-o situație periculoasă pentru viață și sănătate. Aceasta nu a săvârșit în privința copilului careva acțiuni ilegale, îndreptate spre lipsirea acestuia de viață. Din momentul lăsării copilului de către aceasta în remorcă, acțiunile acesteia formau componența infracțiunii prevăzută de art. 163 alin. (1) Cod penal.

În continuare avocatul a menționat că lipsa intenției de a omorî copilul se confirmă prin faptul că, inculpata a lăsat copilul în stradă - într-un loc public, pe unde trec o mulțime de oameni. L-a înfășurat pe copil într-o pelincă caldută, lăsând neacoperită fața copilului, ca să-l poată auzi trecătorii. Indicația în ordonanța de punere sub învinuire asupra faptului că copilul era înfășurat într-un pachet de polietilenă, în întregime se combat prin declarațiile martorilor audiați în cauză și prin declarațiile însuși ale inculpatei Arnaut Svetlana. Înainte ca să lase copilul, inculpata l-a hrănit, după ce l-a scos afară. Condițiile vremii afară (vremea caldă în mijlocul lunii mai fără precipitații) îi permiteau inculpatei să presupună că copilul nu va îngheța în remorcă pe parcursul unei perioade de timp și îl vor putea găsi până la momentul, în care viața îi va fi în pericol. Toți martorii audiați în cauză au declarat că în procesul discuției cu Arnaut Svetlana, aceasta le-a comunicat că nu-și dorea moartea copilului, iar acțiunile acesteia au fost dictate de frică față de părinți.

Susținând că în speță acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, apărarea a solicitat emiterea unei sentințe de încetare a procesului penal, din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală, în baza art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2019, a fost respins apelul procurorului, ca fiind neîntemeiat, admis apelul declarat de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatei Arnaut Svetlana, casată sentința Judecătorei Comrat (sediul Central) din 06 septembrie 2019 cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Arnaut Svetlana a fost recunoscută vinovată în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acesteia de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5.1. Pentru a ajunge la formularea unei asemenea soluții, instanța de apel a reluat cercetarea judecătorească la demersul părții apărării și părții acuzării, în conformitate cu art. 414 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală și a cercetat probele examinate de către prima instanță, de asemenea fiind audiată și inculpata Arnaut Svetlana.

Astfel, în ședința de judecată a instanței de apel la demersul părții acuzării au fost cercetate și date citirii următoarele probe: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 mai 2017, cu tabelul foto (f.d. 9-13); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 mai 2017 cu tabelul foto (f.d. 33-38); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 14 mai 2017 cu tabelul foto (f.d. 87-88); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 14 mai 2017 cu tabelul foto (f.d. 90-92); ordonanța de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpurilor delictive din 05 iunie 2017 (f.d. 93); raportul de expertiză judiciară nr. 129D din 17 mai 2017 (f.d. 120-121); raportul de expertiză judiciară nr. 148D din 20 iunie 2017 (f.d. 124-126); raportul de expertiză judiciară nr. 326 din 19 octombrie 2017 (f.d. 129-134); declarațiile martorilor Dolapciu Elena (f.d. 186); Cozari Aliona (f.d. 187); Arnaut Mihail (f.d. 188-189); Arnaut Anna (f.d. 190-191); Arnaut Maria (f.d. 192-193); Gheorghiev Ivan (f.d. 194-195); Petrovici Ecaterina (f.d. 196); Coinac Ivan (f.d. 202-203); informația Serviciului Hidrometeorologic de Stat cu privire la condițiile vremii pentru data de 11-12 mai 2017 nr. 08/938 din 14 august 2019 (f.d. 211).

În acest context, reieșind din analiza probelor cercetate în instanța de apel, la demersul avocatului Cimpoș Vladimir și a procurorului, în baza art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, examinate de către prima instanță, precum și reieșind din declarațiile inculpatei Arnaut Svetlana audiată în instanța de apel, instanța de apel a concluzionat, că nu și-a găsit confirmarea învinuirea înaintată inculpatei Arnaut Svetlana în baza art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, acțiunile acesteia urmând să fie recalificate în baza art. 163 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatei Arnaut Svetlana nu se conține semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, deoarece nu au fost stabilite acțiunile, îndreptate spre omorul intenționat al copilului nou-născut, comis cu premeditare, profitând de starea de neputință a victimei (nou-născut).

Astfel, instanța de apel a stabilit, că în acțiunile inculpatei Arnaut Svetlana sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal, deoarece aceasta, născând un copil viu de sex masculin, conștientizând starea de neputință evidentă a minorului, l-a pus în remorca pentru gunoi, care stătea în fața casei mai sus indicate.

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal, se confirmă atât prin declarațiile inculpatei, precum și declarațiile martorilor Dolapciu Elena, Arnaut Mihail, Arnaut Anna, Arnaut Maria, Gheorghiev Ivan, Coinac Ivan, precum și prin probele scrise, anexate la materialele dosarului, care sunt consecutive și corespund evenimentelor, care au avut loc în noaptea din 12 mai 2017.

Din analiza declarațiilor martorilor audiați de către prima instanță, rezultă că în procesul discuției cu Arnaut Svetlana aceasta le-a comunicat că ea nu a dorit

cauzarea decesului copilului, iar acțiunile acesteia au fost dictate de frica față de părinți.

Concluzia cu referire la faptul, că Arnaut Svetlana nu avea intenția să omoare pruncul, rezultă și din declarațiile inculpatei, care sunt confirmate de asemenea prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 mai 2017, cu tabelul foto, și anume remorca tractorului cu n/î GE RT 691, situat în partea estică a mun. Comrat, pe str. XXXXX, pe carosabil, alături de gardul casei nr. 70, prin care s-a stabilit că în remorcă la bordul estic este bălegar uscat, în remorcă sunt aruncate butelii de plastic, paie, saci de hârtie de la amestecuri uscate pentru construcții, scutece folosite, iar în centrul remorcii este un simplu pachet de polietilenă de culoare liliachiu, care a fost ridicat (f.d. 9-13).

Apreciind declarațiile inculpatei Arnaut Svetlana, instanța de apel a reținut că acțiunile acesteia nu au fost îndreptate spre omorul intenționat al copilului nou-născut, deoarece prin probele cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, s-a stabilit faptul că inculpata nu dorea decesul copilului nou-născut, deoarece spera că trecătorii vor auzi plânsul acestuia și îl vor lua.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic concluzia primei instanțe referitor la faptul că existența intenției cu premeditare a inculpatei de săvârșirea omorului, se confirmă prin circumstanțele factologice. Or, din analiza probelor cercetate în instanța de apel se confirmă faptul că ilegalitatea faptelor inculpatei se manifestă prin inacțiunea acesteia, care constă în neîndeplinirea de către aceasta a obligației de acordare a ajutorului persoanei, care din acele sau alte cauze s-a pomenit a fi într-o situație periculoasă pentru viață și sănătate.

Lipsa intenției de a omorî copilul se confirmă și prin faptul că inculpata Arnaut Svetlana a lăsat copilul în stradă - într-un loc public, pe unde trec o mulțime de oameni, ceea ce la rândul său confirmă declarațiile acesteia cu privire la faptul că ea a dorit ca copilul să fie găsit de către alți oameni, care să-l ia. Mai mult, lipsa intenției de a omorî copilul se confirmă și prin aceea că inculpata Arnaut Svetlana a înfășurat copilul într-o pelincă caldă, lăsându-i deschisă fața pentru ca să poată fi auzit de trecători.

Instanța de apel a menționat, că nu și-a găsit confirmare circumstanța precum că, copilul a fost înfășurat într-un pachet de polietilenă, deoarece în cadrul cercetării probelor în ședința instanței de apel, prin citirea declarațiilor martorilor Arnaut Mihail, Gheorghiev Ivan și Coinac Ivan, s-a stabilit cu certitudine că în momentul depistării copilului, acesta a fost înfășurat într-o pelincă din țesătură.

De asemenea, lipsa în acțiunile inculpatei a intenției de a omorî copilul, se confirmă și prin faptul că înainte de a lăsa copilul, inculpata l-a hrănit și doar după aceasta l-a scos afară.

Așadar, luând în considerație faptul că circumstanța indicată nu a fost combătută de către partea acuzării, iar prin raportul de expertiză medico-legală nr. 129 D din 17 mai 2017, s-a stabilit că în medicina legală nu există criterii,

conform cărora se poate de depistat dacă mama a hrănit copilul nou-născut sau nu după naștere (cu condiția că copilul este viu) (f.d. 120-121), instanța de apel nu a constatat temeieri de a pune la îndoială declarațiile inculpatei cu privire la faptul că, înainte de a lăsa copilul, ea l-a hrănit.

Instanța de apel a menționat, că nu poate fi reținută concluzia primei instanțe despre existența intenției în acțiunile inculpatei privind lipsirea de viață a copilului său nou-născut, precum și despre stabilirea cauzelor, care au fost un impediment obiectiv pentru ducerea unei astfel de infracțiuni până la sfârșit, deoarece copilul s-a aflat suficient timp la dispoziția mamei, iar în contextul în care inculpata ar fi avut o astfel de intenție, aceasta dispunea de suficiente condiții și posibilități pentru realizarea intenției sale de omor, în special, cu premeditare.

De asemenea, consideră instanța de apel că este eronată și concluzia primei instanțe cu privire la faptul că latura obiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin acțiune, iar în cazul comiterii infracțiunii de lăsare în primejdie, se caracterizează prin inacțiune.

Instanța de apel a precizat, că dispoziția art. 163 alin. (1) Cod penal, prevede următoarele semne calificative - lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață. O astfel de calificare corespunde atât declarațiilor inculpatei, precum și probelor administrate în cauză.

Instanța de apel a reținut argumentul apărării cu privire la faptul că acțiunile inculpatei Arnaut Svetlana corespund elementelor infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal și urmează a fi încadrate conform semnelor calificative - *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau a neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață.*

5.2. Reieșind din cele menționate, instanța de apel a constatat în fapt, că inculpata Arnaut Svetlana, la data de 12 mai 2017, în perioada de timp de la ora 12 până la ora 19 (ora exactă nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale), aflându-se în camera de baie a casei, situate pe str. XXXXX, 21, mun. Comrat, a născut un copil viu de sex masculin, pe care, cu scopul lăsării în primejdie a acestuia, conștientizând starea de neputință evidentă a minorului, l-a înfășurat într-o pelincă și l-a dus în remorca de gunoi, care se afla înaintea casei mai sus indicate, unde l-a lăsat fără ajutor într-o situație periculoasă pentru viață, conștientizând faptul că ultimul este lipsit de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau a neputinței.

5.3. De asemenea, instanța de apel a concluzionat că inculpata Arnaut Svetlana urmează a fi liberată de răspundere penală, în baza art. 389 alin. (4)

pct. 3) Cod de procedură penală, fără stabilirea pedepsei, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest context, instanța de apel a subliniat, că sancțiunea art. 163 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de până la 550 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Instanța de apel a stabilit, că reieșind din prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, rezultă că infracțiunea a fost săvârșită de către Arnaut Svetlana la data de 12 mai 2017, infracțiune pentru care legislatorul a stabilit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, 2 ani – termen care a expirat la data de 12 mai 2019, iar inculpata nu s-a eschivat de la urmărirea penală sau de la instanța de judecată și în această perioadă nu a comis o nouă infracțiune, astfel că termenul de prescripție nu a fost suspendat.

5.4. Cu referire la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a menționat că prima instanță întemeiat a conchis în privința respingerii demersului procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatei Arnaut Svetlana în beneficiul statului, cheltuielilor judiciare în sumă de 2 038 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale și a expertizelor judiciare nr. 129D din 17 mai 2017, nr. 148D din 20 iunie 2017 și nr. 326 din 19 octombrie 2017.

Menționând prevederile art. 227 alin. (1), (2), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3), (7) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, instanța de apel a reținut concluzia primei instanțe cu referire la faptul, că cheltuielile judiciare urmează să fie suportate în mod obligatoriu din contul mijloacelor bugetului de stat, cu scopul dobândirii probelor în cauză și formulării învinuirii. Or, punerea pe seama condamnatului a cheltuielilor judiciare nu poate fi o alegere arbitrară a instanței de judecată, deoarece reieșind din sensul legii, această alegere expusă de către legislator este condiționată de caracteristica personală a inculpatului precum și de situația materială a acestuia.

Reieșind din scopul procesului penal și din principiul umanismului, ținând cont de situația materială a inculpatei Arnaut Svetlana și de faptul că aceasta are la întreținere doi copii minori, instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare în sumă de 2 038 lei, suportate în cadrul efectuării urmăririi penale, nu pot fi încasate din contul inculpatei.

În acest context, instanța de apel a apreciat critic argumentul acuzării cu privire la faptul, că dacă persoana intenționat a comis fapta prejudiciabilă, atunci pe lângă pedeapsa penală, aceasta urmează să suporte toate cheltuielile financiare, care rezultă din cercetarea infracțiunii comise, or, statului îi revine obligația de a suporta cheltuielile judiciare, legate de cercetarea cauzelor penale.

6. Procurorul, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanței de apel cu privire la recalificarea faptelor imputate inculpatei Arnaut Svetlana, susținând în acest sens că concluzia respectivă a fost formulată în lipsa unei analize a fiecărei probe prezentate de către acuzare, fără aprecierea lor în mod corespunzător, conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare separat și toate probele în coroborare, așa cum a făcut prima instanță, atât a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, cât și cele administrate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, menționează recurentul că, pentru a verifica temeinicia afirmațiilor inculpatei că nu a dorit să-și omoare copilul, că a acționat fără intenție, aceste afirmații trebuie confruntate cu datele ce caracterizează: acțiunea (inacțiunea) în momentul infracțiunii; ambianța în care a fost săvârșită infracțiunea; relațiile făptuitorului cu victima; conduita făptuitorului după lipsirea victimei de viață etc.

În acest context, instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile făcute de către martorii Arnaut Mihail, Arnaut Anna, Arnaut Maria - rudele inculpatei cu care aceasta locuia într-o casă, precum și declarațiile martorului Coinac Ivan care este vecinul familiei Arnaut, care au relatat despre conduita inculpatei înainte de comiterea infracțiunii și după comiterea infracțiunii. Martorii respectivi au declarat că, nici nu știau că Arnaut Svetlana era gravidă și că a născut, despre acest fapt ea nu a povestit nimănui. Cu atât mai mult, inculpata nu era la evidență în instituția medicală, nu trecea control medical.

Reieșind din materialele cauzei penale, inculpata nu s-a adresat la instituția medicală, ci a născut acasă, pe ascuns, după ce a șters toate urmele care ar putea să arate la faptul că ea a născut.

După ce a lăsat copilul în remorcă pentru gunoi s-a ocupat cu treburile sale, fără să anunțe măcar anonim organele de drept sau alte organe, persoane despre locul aflării copilului pentru să fie salvat. Chiar, după ce a aflat că copilul a fost găsit, nici nu s-a interesat care este starea lui, dimpotrivă a continuat să se ocupe cu treburile ei cotidiene.

Toate aceste circumstanțe atestă nemijlocit faptul că inculpata nu a dorit copilul și avea intenția anume de a-l omorî, dar nicidecum să fie găsit și luat de către alte persoane, așa cum a argumentat instanța de apel în decizia sa de recalificare a acțiunilor inculpatei.

Accentuează recurentul, că instanța de apel, considerând că în speță lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, și anume intenția inculpatei de a comite omor intenționat, nu a luat în considerație și nu a apreciat unele momente, și anume că conform declarațiilor inculpatei,

aceasta a lăsat copilul nou-născut afară aproximativ la ora 21:00, și potrivit informației cu privire la condițiile meteorologice, la data de 12 mai 2017, temperatura aerului constituia maximum +22,0 C° și minimum +9,4 C°.

De asemenea, conform expertizei judiciare nr. 148D din 20 iunie 2017, copilul s-a născut la 35-37 săptămâni de viață intrauterină și avea masa la naștere doar 2,7 kg.

Astfel, inculpata, fiind mama a doi copii minori, cunoaște că nou-născuții sunt mai sensibili la factorii externi și conștientiza faptul că copilul, care s-a născut prematur cu masa de 2,7 kg, fiind lăsat afară seara, când temperatura aerului scade, nu avea șansă de a supraviețui, or, intenția inculpatei era de a omorî copilul, și nu cea de a-l lăsa în primejdie, după cum a concluzionat instanța de apel.

Cu referire la argumentele instanței de apel, precum că lipsa intenției inculpatei de a omorî copilul se dovedește prin faptul, că aceasta a lăsat copilul afară în loc public pe unde trec oamenii, acuzarea a menționat că inculpata nu a lăsat copilul în loc public, dar l-a lăsat în remorca pentru gunoi, care era plină cu gunoi, iar șansele că copilul ar fi fost observat de către cineva, erau minime, fapt conștientizat de către inculpată.

Precizează acuzarea, că copilul a fost lăsat de către inculpată seara, aproximativ la ora 21:00, când pe stradă trec mai puțini oameni, și reieșind din faptul că nu este centrul orașului, dar este o periferie, șansele erau minime ca copilul să fie observat de către cineva, ceea ce a intenționat inculpata Arnaut Svetlana, or, în contextul în care inculpata a dorit ca copilul să fie găsit, după cum a concluzionat instanța de apel, aceasta urma să abandoneze copilul lângă o instituție medicală sau o casă în care locuiau oameni, unde copilul cu certitudine ar fi fost observat și salvat.

Consideră, că concluzia instanței de apel este una greșită și pripită, expusă în lipsa unei analize a tuturor probelor în ansamblu.

În opinia acuzării, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că inculpata nu avea intenția de a omorî copilul, reieșind din faptul că până a fi lasat afară, inculpata a stat cu copilul o perioadă de timp suficientă pentru a comite omorul, or, reieșind din probatoriul acumulat, se atestă că Arnaut Svetlana intenționat a așteptat ca să fie seara, cu scopul de a abandona copilul afară și ca să nu fie văzută de către vecini sau rude.

Totodată, consideră acuzarea, că instanța de apel selectiv s-a expus și în privința declarațiilor martorului Dolapciu Elena, reținând din declarațiile acesteia doar momentul că aflarea copilului afară o perioadă îndelungată, creează pericol pentru viața copilului, astfel ignorând faptul că martorul Dolapciu Elena, fiind audiată în prima instanță, a comunicat că temperatura aerului scăzută este foarte periculoasă pentru nou-născuți deoarece aceștia foarte repede se răcesc, iar temperatura normală a aerului pentru copilul nou-născut, constituie 37 C°, circumstanțe care nu au fost analizate și apreciate de către instanța de apel.

Subsidiar, acuzarea își manifestă dezacordul și cu soluția instanțelor de fond,

prin care a fost respinsă solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei Arnaut Svetlana în beneficiul statului, în sumă de 2 038 lei, soluție care contravine prevederilor art. 227 alin. (1)-(3), 229 alin. (1), 101, 385 alin. (1) pct. 14), 394, 397 pct. 5), 414 Cod de procedură penală.

7. Examinând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că acuzarea pledează pentru vinovăția inculpatei Arnaut Svetlana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) și e) Cod penal, invocând în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În esență, recursul procurorului se bazează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că probele prezentate de acuzare în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) și e) Cod penal.

Analizând conținutul deciziei atacate în raport cu criticile enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, în speță, la admiterea apelului declarat de către apărare, cu

casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Arnaut Svetlana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal, cu liberarea inculpatei de pedeapsa penală, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și cercetându-le suplimentar, a ajuns la concluzia că prima instanță eronat a dispus condamnarea inculpatei Arnaut Svetlana în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, în contextul în care acțiunile acesteia nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, deoarece nu s-a constatat intenția inculpatei Arnaut Svetlana în privința săvârșirii omorului intenționat al copilului nou-născut, cu premeditare, profitând de starea de neputință a victimei.

În acest context, stabilind că la caz lipsește intenția inculpatei de săvârșirea omorului cu premeditare a copilului nou-născut, instanța de apel corect a rejudecat cauza dispunând reîncadrarea acțiunilor lui Arnaut Svetlana în baza art. 163 alin. (1) Cod penal – *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, și reținând prevederile art. 60 alin. (1) și (2) Cod penal, a dispus liberarea inculpatei de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.*

Cu referire la argumentele acuzării privind neaprecierea obiectivă și multilaterală de către instanța de apel a materialului probator prezentat, Colegiul penal stabilește netemeinicia celor invocate constatând, că instanța de apel, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, examinând probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, astfel că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea inculpatei Arnaut Svetlana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, și anume: declarațiile inculpatei Arnaut Svetlana care a fost audiată în cadrul ședinței instanței de apel, declarațiile martorilor Dolapciu Elena (f.d. 186), Cozari Aliona (f.d. 187), Arnaut Mihail (f.d. 188-189), Arnaut Anna (f.d. 190-191), Arnaut Maria (f.d. 192-193), Gheorghiev Ivan (f.d. 194-195), Petrovici Ecaterina (f.d. 196), Coinac Ivan (f.d. 202-203); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 mai 2017, cu tabelul foto (f.d. 9-13), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 mai 2017, cu tabelul foto (f.d. 33-38), procesul-verbal de examinare a obiectelor din 14 mai 2017, cu tabelul foto (f.d. 87-88), procesul-verbal de examinare a obiectelor

din 14 mai 2017, cu tabelul foto (f.d. 90-92), ordonanța de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpurilor delictive din 05 iunie 2017 (f.d. 93), raportul de expertiză judiciară nr. 129D din 17 mai 2017 (f.d. 120-121), raportul de expertiză judiciară nr. 148D din 20 iunie 2017 (f.d. 124-126), raportul de expertiză judiciară nr. 326 din 19 octombrie 2017 (f.d. 129-134) și informația Serviciului Hidrometeorologic de Stat cu privire la condițiile vremii pentru data de 11-12 mai 2017 nr. 08/938 din 14 august 2019 (f.d. 211).

Apreciind probatoriul administrat la dosar, instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că inculpata nu a avut intenția de a săvârși omorul copilului nou-născut, cu premeditare, în contextul în care aceasta a lăsat copilul în stradă, într-un loc public pe unde trec mai mulți oameni, înfășurat într-o pelincă, lăsându-i fața descoperită pentru a fi auzit de către trecători, iar înainte de a fi lăsat afară, inculpata a hrănit copilul, circumstanță care nu a fost combătută de către acuzare și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 129D din 17 mai 2017, s-a stabilit că în medicina legală nu există criterii conform cărora să se constate faptul dacă mama a hrănit copilul nou-născut sau nu, după naștere (f.d.120-121).

De asemenea, instanța de apel a reținut că reieșind din analiza rechizitoriului, nu s-a confirmat faptul că copilul a fost înfășurat într-un pachet de polietilenă, or, potrivit declarațiilor martorilor Arnaut Maria, Gheorghiev Ivan și Coinac Ivan, care au fost citite în cadrul ședinței instanței de apel, rezultă cert faptul că în momentul depistării copilului, acesta era înfășurat într-o pelincă de țesătură.

Astfel, toate circumstanțele expuse supra, au servit temei de recalificare a acțiunilor inculpatei Arnaut Svetlana, din art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, instanța de apel reținând, că probatoriul cercetat în cadrul primei instanțe și verificat în instanța de apel, nu poartă un caracter uniform și convingător în privința existenței intenției inculpatei Arnaut Svetlana, de a săvârși omorul copilului nou-născut, deoarece copilul s-a aflat suficient timp la dispoziția mamei, care dispunea de condițiile necesare pentru realizarea presupusei intenții de omor cu premeditare.

Colegiul penal apreciază ca fiind corectă stabilirea de către instanța de apel a situației de fapt, precum și încadrarea juridică a faptei săvârșite de Arnaut Svetlana în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, iar ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod penal, întemeiat a dispus liberarea inculpatei de pedeapsa penală din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la motivele recursului privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în baza probelor din dosar, așa cum propune acuzarea, Colegiul penal menționează, că aceasta este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Prin urmare, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, dar verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatei conform infracțiunii incriminate.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar de a sublinia și faptul, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel *și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.*

De asemenea Colegiul penal ține să menționeze, că deși recurentul invocă în calitate de temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului declarat se atestă, că recurentul nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept indicate, exprimându-și doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel.

Or, instanța de apel, după cum Colegiul penal a stabilit supra, analizând și verificând probele cercetate, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatei Arnaut Svetlana în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acesteia de pedeapsa penală din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, cu referire la dezacordul acuzării cu privire la respingerea solicitării despre încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul penal precizează că în conformitate cu art. 227 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

În sensul normelor enunțate, se subînțelege că legiuitorul a oferit instanței de judecată discreția de a decide în mod individual posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare atât din contul inculpatului, cât și de a dispune trecerea acestor cheltuieli în contul statului, atunci când instanța consideră necesar acest lucru.

Având în susținere prevederile legale enunțate, instanța de recurs apreciază ca fiind nefondate argumentele procurorului prin care se susține că sub aspectul

soluționării încasării cheltuielilor judiciare, decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 227 alin. (1)-(3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, or, în opinia instanței de recurs, instanța de apel la soluționarea acestei chestiuni a respectat prevederile legale, motivându-și temeinic soluția în acest sens în acord cu practica judiciară stabilită la acest capitol.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui Arnaut Svetlana XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 octombrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor